

Devletin Felaketleri: Türkiye ve Suriye'deki Depremeler Hakkında

CrimethInc.



16.03.2023

6 Şubat 2023 günü art arda meydana gelen iki depremin üzerinden henüz bir ay geçmedi. Ancak Türkiye halklarının gözünde aşikar olan, Türk devletinin bir ihmal devleti olduğudur. Afet kontrol önlemlerinin ihmali, bina deprem yönetmelikleri ve inşaat mevzuatlarının ihmali, afet altyapısının ihmali, kanunların ihmali, halen un ufak olmuş beton binaların altında kalmış Suriyeli mültecilerin, Kürtlerin, Alevilerin, işçilerin, kadınların ihmali, güvenli ve insanlığa yaraşır bir hayat yaşama hakkının ihmali. Bu büyük acının sorumlusu, bu ihmal düzeni sayesinde para ve rant ihtirası peşinde koşmaya devam edenlerdedir.

Önümüzde gerçekleşen doğal bir afet değil, insan yapımı bir felakettir. Dolayısıyla siyasi bir felaket. Geçtiğimiz 20 yılda, Türk halklarına güvenli ve depreme dayanıklı evler, etkin afet ve acil durum yönetim planları söz verildi. Saat 04.17’de meydana gelen ilk depremden sonraki 48 saatte, bu sözlerin ne vahim bir şekilde boşa çıktığını gördük. Devlet, AFAD ve Kızılay üzerinden eşgüdümlü bir insani yardım, arama ve kurtarma çalışması sözü vermişti. Ancak kamu kurumları yerine özel şirket ve vakıflara yıllarca para aktarılmasından sonra, sahada yardım adına pek bir şey bulunamıyordu. Yıllar içerisinde Kürtler ile girilen kirli savaşta, ülkenin en büyük askeri üslerinden ikisi deprem bölgesine kurulmuştu.

Ancak asker, deprem ile yıkılan yollar ve ulaşım altyapısından sonra erişilmesi imkansız kılınan yerlere erişebilecek tek örgütlü güç olmasına rağmen, arama-kurtarma çalışmalarında görülmüyordu. Depremiñ üzerinden bir hafta geçmeden, Türk ordusu Rojava ve Sinjar’da Êzidiler’e hava saldırılarına devam etti. Biz bu cümleleri yazarken, binlerce insan enkazların altında, soğuşa, hipotermiye dayanmaya çalışıyor, son olacağını bilip bilmedikleri kırılğan nefesleri çekiyorlar. Askerin korumak için değil, fakirleri öldürmek için örgütlü bir törenin bir parçası olduğu acı gerçeğini öğrendiler. Devlet, müteahhitler, asker ve burjuva sınıfı, halkı soktukları enkazlardan cellat olarak çıkıyorlar.

Bu resmi daha önce görmüştük. Devlet, 1999 İzmit Depremi’nde de yoktu. IMF yapısal düzenleme programları ile yıllar içinde fakirleşmiş bir halk, askerî yönetim ve neoliberal sendika karşıtı politikalar ile zayıflatılmış bir sivil toplum, deprem ile kendi başına yüzleşmek zorunda kalmıştı. 2011 Van Depremi’nde, savaş ile parçalanmış, fakirleştirilmiş, zorla göç ettirilmiş Kürt halkı, önce devasa beton blokların altında, sonra yıllar boyunca konteyner kentlerde bekletilmişti. 6 Şubat depremlerinin gerçekleştiğı Batı Fırat Bölgesi, Hatay’ın zengin tarım alanları, Amik Ovası ve Çukurova, Afrin ve Halep, sonu gelmeyen savaşların izlerini taşıyan bölgeler.

Adıyaman, Antep, Urfa, Hatay şehirlerinde merdiven altı işlerde çalıştırılan Suriyeli mülteciler, Kürt kadınlar ve çocuklar, köhne apartman binalarına tıkıştırılmıştı. Diyarbakır'da kayyum belediye ve valilik, yıllar boyunca çatışma koşullarını, asker ve polis ambargosunu kullanarak halkın servetini, kendi konfor ve lüks hevesleri için çalmıştı. Şimdi, müteahhitlerinin yaptıkları binaların enkazı altında yüzlerce insan yatıyor. Rojava ve Suriye'de, yıllar boyunca süren iç savaş ile derinden aşınmış, korkunun ve intikamın özneleri haline gelen binalar, bir daha sivil halkın mezarlığı haline geldi. Mezopotamya halkları için, betonarme bloklar ev değil, korkunun tecessümü olageldi. Yeryüzü, hayat ile ölüm arasında lanetlenmiş bir araf haline geldi.



Tolga Ildun/ZUMA Press

Bu insani trajedinin büyüklüğüne rağmen, devlet cezalandırıcı simasını göstermeye devam ediyor. Devletin ideolojik propagandasını yapan medya sözcüleri, “Yardım yok, yardım gelmeli,” diyebiliyor, ancak aynı cümleleri kuran vatandaşları sansürlüyor. Devlet ve medyası, vatandaşları dezenformasyon kaynakları olarak mimleyip, suçlulaştırıyor. Halkın kahramanca kurduğu dayanışma ve direniş ağlarını görünmez kılıyor. Gaziantep gibi etnik olarak karışık şehirlerde, Ülkü Ocakları mensubu devlet ve jandarma görevlileri sahaya sürülüyor, ve Ülkü Ocakları’nın yardım grupları iyi yerlere konumlandırılıyor. Aynı sırada, Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi’nden gönderilen afet yardım takımlarının, Hatay gibi şehirlere girmesi engelleniyor. Polis, neofaşist tahrikçilerin medyada ve yerelde yağmacılıkla suçladığı vatandaşları tutukluyor, darp, taciz, ve işkence uyguluyor. Yağmacılıkla suçlanan bir sivil işkenceyle gözaltında öldürdü bile. Bu felaketin sorumluluk ağının tepesinde duranlar, müteahhitleri hedef alıp, suçlayıp avlayarak kendi ellerindeki kanı temizlemeye çalışıyorlar. Fakir ve mülksüzleştirilmiş halk, dini-kapitalist-inşaat kompleksinin açgözlü aygıtları tarafından öğütülüyor. Bu kolektif manipülasyon ve iftira düzeni içerisinde devlet ve hükümet, kendi vatandaşlarını düşmanlaştırıyor.

Benzer bir ikiyüzlülük ve iftira düzenini Batı dünyasında da görebiliyoruz. Batı medyası, Suriye'deki yıkımı bitmek bilmeyen bir insani krizin, kanlı diktatör Beşir el-Esed tarafından yaratılan bir başka üzücü halkası olarak yansıtıyor; aynı anda Batı hükümetleri uyguladıkları ambargolarla Suriye halkını daha da acımasız bir ölümle yüzleştiriyor. Erdoğan ve işgalci İslamcı milislerinin Rojava'da halka gitmesi gereken yardımlara nasıl el konduğunu görmezden gelerek, bu felaketin asıl sorumlularını görünmez kılıyor.

Önümüzdeki ayların siyasi fırsatçılık, Suriyeli mültecilere ve Kürtlere karşı artan yabancı düşmanlığı ile geçeceği aşikar. Erdoğan'ın emperyalist toplumsal mühendislik hırsı içerisinde Suriyeli Arapları Kürt bölgelerine yerleştirip Türkiye'den sınır dışı etmeye çalışması, Bonapartist bir stratejiyle önümüzdeki seçimleri erteleyip demokratik mesuliyeti bertaraf etme çabası, savaş suçlusu Esed'in bu felaketi kullanarak uluslararası meşruiyetini yeniden kazanma çabası gibi...

Türkiye, Kürdistan ve Suriye halkları için, devletlerin savaş aygıtlarının uğultusu ile depremin sarsıntısı aynı sestir. Toplumsal özgürlük ve adalet yolunda gerçekleştirilen mücadelede, yapmamız gereken ilk şey sorumluları, hesap vermesi gerekenleri isimlendirmektir : Hain müteahhitler ve işverenler ;

medya ; devlet ve askeri ; devlet ve ideolojik aygıtlarını övme hevesi içerisinde siyasi muhalefetinden taviz vererek kendisini etkinsizleştiren Altılı Masa ; timsah gözyaşları ve samimiyetsiz hayırseverlik jestleriyle yeniden ortaya çıkan burjuvazi ; ‘kamu düzeni’ kisvesi içerisinde mültecileri ve zoraki göçe sürüklenen vatandaşları inzibat altına alan ve cezalandıran neofaşist militanlar ; kısacası, para ve rant ihtirası peşinde koşarken halkların güvenliği ve haysiyetini çiğnemeyi göze alan herkes suçludur !

Devletin enkazları altından yükselen dayanışma ağları, bize umutlu geleceklerin gelmekte olduğuna tanıtık ediyor. Türkiye’ye halklarına akan yardımlar, yardım ve afet kurtarma takımları, bizim için bu umudun bir tanımıdır. Ne yazık ki, Kuzeybatı Suriye’de bu felaket ile aynı şiddet ile yüzleşen halk, hiçbir yardıma erişime sahip değil. Kürt Kızılayı [Heyva Sor], depremde en çok etkilenen bölgelerde aktif bir şekilde çalışıyor. Bağışlarınız için



Anarşist Kütüphane



CrimethInc.

Devletin Felaketleri: Türkiye ve Suriye'deki
Depremler Hakkında
16.03.2023

19.03.2023 tarihinde şuradan alındı:
crimethinc.com

tr.anarchistlibraries.net